EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMA,

joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä komissiolle kuudennen, seitsemännen, kahdeksannen ja yhdeksännen Euroopan kehitysrahaston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2003

EUROOPAN PARLAMENTTI, joka

— ottaa huomioon komission kertomuksen vuoden 2002 vastuuvapausmenettelyn seurannasta (KOM(2004) 0648 – C6-0126/2004),

— ottaa huomioon kuudennen, seitsemännen, kahdeksannen ja yhdeksännen Euroopan kehitysrahaston taseet ja tulostilit varainhoitovuodelta 2003 (KOM(2004) 0667 – C6-0165/2004),

— ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuotta 2003 koskevan kertomuksen kuudenteen, seitsemänteen, kahdeksanteen ja yhdeksänteen Euroopan kehitysrahastoon liittyvistä toimista ja toimielinten vastaukset ([1]),

— ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen esittämän tarkastuslausuman Euroopan kehitysrahastoista ([2]),

— ottaa huomioon 1. maaliskuuta 2001 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta neuvostolle ja Euroopan parlamentille Euroopan yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikasta ([3]),

— ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2004 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta neuvostolle ja Euroopan parlamentille – Yhteisen tulevaisuuden rakentaminen – Politiikan haasteet ja rahoitusmahdollisuudet laajentuneessa unionissa 2007–2013 ([4]),

— ottaa huomioon yhteistyötoimisto EuropeAidin toimintakertomuksen 2003,

— ottaa huomioon komission vuosikertomuksen 2004 neuvostolle ja Euroopan parlamentille EY:n kehitysyhteistyöpolitiikasta ja ulkomaanavusta (KOM(2004) 0536),

— ottaa huomioon neuvoston 8. maaliskuuta 2005 antamat suositukset (6865/2005 – C6-0078/2005, 6866/2005 – C6-0079/2005, 6867/2005 – C6-0080/2005, 6868/2005 – C6-0081/2005),

— ottaa huomioon neljännen AKT–EY-yleissopimuksen toisen rahoituspöytäkirjan mukaisesta yhteisön tukien rahoituksesta ja hoidosta 20. joulukuuta 1995 tehdyn neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien sisäisen sopimuksen 33 artiklan ([5]),

— ottaa huomioon neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien välillä 18. syyskuuta 2000 tehdyn ja Cotonoussa Beninissä 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen kumppanuussopimuksen rahoituspöytäkirjan mukaista yhteisön tukien rahoitusta ja hoitoa sekä taloudellisen avun jakamista EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa tarkoitetuille merentakaisille maille ja alueille koskevan sisäisen sopimuksen 32 artiklan ([6]),

— ottaa huomioon 16. kesäkuuta 1998 annetun, neljänteen AKT–EY-yleissopimukseen perustuvaan kehitysrahoitusyhteistyöhön sovellettavan varainhoitoasetuksen 74 artiklan ([7]),

— ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2003 annetun yhdeksänteen Euroopan kehitysrahastoon sovellettavan varainhoitoasetuksen 119 ja 120 artiklan ([8]),

([1]) EUVL C 293, 30.11.2004, s. 315.
([2]) EUVL C 293, 30.11.2004, s. 327.
([3]) EYVL C 277, 1.10.2001, s. 130.
([4]) Hyväksytyt tekstit P5_TA(2004) 0367.
([5]) EYVL L 156, 29.5.1998, s. 108.
([6]) EYVL L 317, 15.12.2000, s. 355.
([7]) EYVL L 191, 7.7.1998, s. 53.
([8]) EUVL L 83, 1.4.2003, s. 1.

— ottaa huomioon työjärjestyksen 70 artiklan ja 71 artiklan kolmannen luetelmakohdan sekä liitteen V,

— ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön ja kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A6-0069/2005),

A. ottaa huomioon, että 27. maaliskuuta 2003 annetun varainhoitoasetuksen 119 artiklassa vaaditaan, että komissio pyrkii kaikin tavoin toimimaan vastuuvapauden myöntämistä koskevaan päätökseen liitettyjen huomautusten mukaisesti ja antaa Euroopan parlamentin pyynnöstä selvityksen toimenpiteistä, jotka on toteutettu näiden huomautusten perusteella,

B. ottaa huomioon, että EY:n ulkomaanavun hallinnon uudistus käynnistettiin toukokuussa 2000 ([1]) ja että EY:n kehitysyhteistyöpolitiikan uudistus käynnistettiin marraskuussa 2000 ([2]),

C. ottaa huomioon, että Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välinen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitettu kumppanuussopimus (Cotonoun sopimus) ([3]) tuli voimaan 1. huhtikuuta 2003,

1. katsoo, että kehitysyhteistyöpolitiikka on olennainen osa unionin ulkoisia toimia, joiden tavoitteena on kitkeä köyhyys vahvistamalla sosiaali-, koulutus- ja terveydenhuoltorakenteita, lisäämällä köyhien väestönosien tuotantokapasiteetteja ja takaamalla asianomaisille maille tukea, jotta ne voisivat kehittää paikallista kasvua ja potentiaalia; korostaa, että vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttaminen veisi pitkän askelen lähemmäs tätä päämäärää; katsoo, että EKR on tärkeä väline tämän politiikan toteuttamisessa AKT-maissa ja että sitä on tehostettava asettamalla etusijalle köyhyyden kitkemiseksi tarkoitetut toimet sekä nopeamman täytäntöönpanon ja suuremman avoimuuden, suuremman vastuullisuuden ja moitteettoman varainhoidon periaatteen noudattamisen avulla;

2. antaa tunnustuksen komission pyrkimyksille keskittyä kehitysyhteistyötoimissaan vuosituhannen kehitystavoitteisiin, joihin kuuluu kymmenen avainindikaattorin yksilöiminen; pitää myönteisenä näiden avainindikaattorien käyttämistä EKR:n väliarvioinnissa sen mittaamiseen, miten hyvin köyhyyden poistamisessa on edistytty; kehottaa komissiota tehostamaan toimiaan tämän hyväksi ja suosittaa, että 35 prosenttia Euroopan unionin kehitysyhteistyömenoista käytetään vuosituhannen kehitystavoitteiden toteuttamiseksi;

3. myöntää, että yhteisön avun vaikutusta vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisessa on vaikea mitata, kun rahoittajia on monia; pahoittelee, että komissio ei ole pyrkinyt luomaan asianmukaista järjestelmää vaikutuksen mittaamiseksi ja on täten rajoittunut vain mittaamaan kehitysmaiden edistymistä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisessa; on pettynyt siihen, että komission vastaukset kehitysyhteistyövaliokunnan esittämään kyselyyn ovat erityisen epämääräisiä niiltä osin, mikä koskee vuosituhannen kehitystavoitteiden toteuttamista komission kehitysyhteistyötoimissa;

4. on tyytyväinen parannuksiin, joita komissio on tehnyt raportointijärjestelmäänsä, ja toteaa, että vuoden 2004 vuosikertomus EY:n kehitysyhteistyöpolitiikasta ja ulkomaanavusta (KOM(2004) 0536 ja SEC(2004) 1027) on laadultaan entisiä parempi;

5. päättää alkaa käydä vuosittain täysistuntokeskustelun komission vuosikertomuksesta EY:n kehitysyhteistyöpolitiikasta ja ulkomaanavusta;

6. pitää myönteisenä, että vuonna 2003 AKT-maille suunnatusta 4 079 miljoonan euron kokonaisrahoituksesta (EKR ja EU:n yleinen talousarvio) 33 prosenttia (1 346 miljoonaa euroa) oli sidottu sosiaalista infrastruktuuria ja palveluita varten; pitää valitettavana, että vain 62 miljoonaa euroa (1,5 %) osoitettiin perusopetukseen ja 212 miljoonaa euroa (5,2 %) perusterveydenhuoltoon; kehottaa komissiota lisäämään näiden alojen rahoitusta ja vaatii, että 20 prosenttia Euroopan unionin kehitysyhteistyömenoista käytetään peruskoulutukseen ja -terveydenhuoltoon kehitysmaissa;

([1]) Komission 16. toukokuuta 2000 antama tiedonanto yhteisön ulkomaanavun hallinnoinnin uudistamisesta.
([2]) Euroopan yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaa koskeva neuvoston ja komission lausuma, jonka yleisten asioiden neuvosto (kehitysyhteistyö) hyväksyi 10. marraskuuta 2000.
([3]) EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

Kirjanpito

7. panee merkille, että taseet ja tulostilit toimitettiin myöhään; panee merkille, että EKR:jen kirjanpidon uudistaminen saatettaneen päätökseen määräaikaan mennessä; odottaa komission kirjanpitäjien kertomusta komission kirjanpidon ja siis myös EKR:jen kirjanpidon tilanteesta 1. tammikuuta 2005; pyytää saada tietoja uuden integroidun atk-järjestelmän (ABAC-FED) uudistuksen etenemisestä;

8. panee merkille, että vaikka tilintarkastustuomioistuin ei tarkasta eikä parlamentti valvo Euroopan investointipankin hallinnoimia EKR-varoja osana vastuuvapausmenettelyä, ne on konsolidoitu EKR:jen tulostileihin; katsoo, että avoimuus lisääntyisi, jos näistä varoista toimitettaisiin tietoja vastuuvapausviranomaiselle, joka on vastuussa EKR:jen tilinpäätösten hyväksymisestä;

Tarkastuslausuma

9. panee merkille, että lukuun ottamatta seuraaviin seikkoihin liittyviä ongelmia ([1]), tilintarkastustuomioistuin katsoo, että tilinpäätökset ja tulostilit antavat luotettavan kuvan kuudennen, seitsemännen, kahdeksannen ja yhdeksännen EKR:n tuloista ja menoista:

   a) EKR:n saamiset, joita ei ole kirjattu taseen 31. joulukuuta 2003 vastaavaa-puolelle (27,5 miljoonaa euroa);

   b) ennakkomaksut (400 miljoonaa euroa);

   c) Stabex-varat;

   d) taseeseen ei ole merkitty EIP:lle siirrettyjä varoja, jotka ovat jääneet käyttämättä (209 miljoonaa euroa);

10. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen näkemyksen, että yhteistyötoimisto EuropeAidin pääjohtajan olisi pitänyt esittää vuotuisessa toimintakertomuksessa varauma ja lausuma todettavista saamisista ja Stabex-varojen asianmukaisesta käytöstä, koska hänellä ei tuolloin ollut käytettävissään riittävästi tietoja perusteltujen päätelmien tekemiseksi;

11. toteaa tilien perustana oleviin toimiin liittyen tilintarkastustuomioistuimen olevan sitä mieltä, että kyseisenä varainhoitovuonna tileihin kirjatut tulot, Euroopan kehitysrahastoille myönnetyt määrät sekä maksusitoumukset ja maksut ovat kaiken kaikkiaan lailliset ja asianmukaiset; toteaa, että tilintarkastustuomioistuimen päätelmät perustuvat valvontajärjestelmien analyysiin ja tiettyjen toimien tarkastuksiin sekä yhteistyötoimisto EuropeAidin pääjohtajan vuotuisen toimintakertomuksen ja lausuman tarkasteluun;

12. kehottaa komissiota korjaamaan seuraavat tilintarkastustuomioistuimen toteamat puutteet valvontajärjestelmissä:

   a) sisäisen valvonnan standardien vaikutus on rajallinen, koska niiden soveltaminen lähetystöissä on sidottu hallinnon hajauttamisprosessiin, joka piti saada päätökseen vasta vuoden 2004 lopussa;

   b) toimintasuunnitelmia on edelleen sovellettava ja pantava entistä kokonaisvaltaisemmin täytäntöön erityisesti lähetystöjen tasolla, jotta valvontajärjestelmille luodaan vastaisuudessa tehokas toimintakehys;

   c) sopimusten tekoon ja maksuihin liittyvät valvontajärjestelmät on yleensä ottaen suunniteltu hyvin, mutta niiden täytäntöönpanoa on vielä syytä parantaa;

Varainhallintoa koskeva selvitys

13. panee merkille, että varainhallintoa koskeva selvitys toimitettiin myöhään; on erittäin tyytyväinen varainhallintoa koskevan selvityksen sisältämien tietojen määrään ja laatuun, myös tietoihin, joita parlamentti oli erityisesti pyytänyt vuoden 2002 vastuuvapaussuosituksessaan; pyytää komissiota parantamaan tätä selvitystä vielä entisestään erityisesti siten, että sen perusteella voitaisiin vertailla hankkeisiin kanavoituja määriä, talousarviotukea ja muuta kuin ohjelmoitavaa apua yhdeksännen EKR:n yhteydessä verrattuna aikaisempiin EKR:hin, ja näin saataisiin yleiskuva EKR:jen hallintokustannuksista;

([1]) Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus varainhoitovuodelta 2003, s. 387.

Vastuu

14. toteaa, että vaikka EKR-politiikka kuuluu kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaavan komission jäsenen vastuulle, ulkosuhteista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaava komission jäsen vastaa kaikista yleiseen politiikkaan ja hallintoon kuuluvista asioista, jotka koskevat EKR:n täytäntöönpanosta huolehtivan EuropeAidin toimintaa; toteaa, että kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaavalla komission jäsenellä on valta tehdä EKR:oon ja niihin budjettikohtiin liittyviä päätöksiä, jotka kuuluvat hänen vastuulleen; haluaa vakuuttua siitä, että tämän ”valtuutuksen” myötä kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaava komission jäsen voi ottaa täyden poliittisen vastuun EKR:n varoin ja kehitysyhteistyön toimintalohkosta EuropeAidin kautta rahoitettujen ohjelmien täytäntöönpanosta silloin, kun EuropeAid raportoi asioista ulkosuhteista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaavalle komission jäsenelle; on edelleen huolestunut siitä, että jos vastuunjako on epäselvä, voi syntyä epätietoisuutta siitä, kuka on vastuussa EKR:sta;

Toteutus ja maksamatta oleva määrä

15. pitää myönteisenä, että talousarvion toteutusaste nousi vuonna 2003; panee kuitenkin merkille, että yhdeksännen Euroopan kehitysrahaston käyttöönoton ja uusien varojen nopean sitomisen seurauksena käyttämättä jääneiden varojen määrä (reste à liquider eli RAL) kasvoi yli 1 000 miljoonalla eurolla 8 385 miljoonasta eurosta (vuoden 2002 lopussa) 9 410 miljoonaan euroon (vuoden 2003 lopussa); pitää tätä tasoa aivan liian korkeana ja kehottaa komissiota vauhdittamaan EKR-varoista rahoitettavan avun maksamista;

16. huomauttaa, että vaikka nopeampi toteutus onkin toivottavaa, yksin sen perusteella ei voida päätellä, että EKR:n tulos on parantunut – myös tavoitteet on saavutettava paremmin; panee merkille, että varainhallintoa koskevassa selvityksessä on vertailtu tavoitteita ja saavutuksia, mutta pyytää komissiota paneutumaan entistä enemmän mitattavissa olevien tavoitteiden asettamiseen, kuten varainhoitoasetuksessa esitetään;

17. panee merkille, että eräät jäsenvaltiot eivät maksaneet täyttä maksuosuuttaan vuonna 2003, mikä yhdessä terveysrahastoon (Global Health Fund) suoritetun maksun kanssa aiheutti sen, että komissiolta loppuivat varat ja sen oli lykättävä maksuja; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan EKR-maksuosuuksia koskevia oikeudellisia velvoitteitaan;

Talousarviotuki

18. panee merkille talousarviotuen yhä kasvavan merkityksen (390 miljoonaa euroa 19 AKT-valtiossa vuonna 2003); myöntää, että talousarviotuki voi myötävaikuttaa tehokkaasti köyhyyden vähentämistavoitteiden saavuttamiseen ja julkisen taloushallinnon parantamiseen tuensaajamaissa varsinkin vahvistamalla niiden tunnetta hankkeiden paikallisesta omistajuudesta; korostaa ”muuttuvien erien lähestymistavan” merkitystä; kehottaa komissiota kehittämään välineitään, joilla arvioidaan talousuudistuksia ja julkistalouden hoidon laatua, jotka ovat talousarviotuen saamisen edellytyksiä;

19. ymmärtää, että kun talousarviotukivarat on maksettu AKT-valtiolle, niitä käytetään ja valvotaan kansallisten eikä EKR:n valvontamenettelyjen mukaan; on tietoinen, että tämä edellyttää komission seurantamenettelyjen muuttamista perinteisistä toimien tarkastuksista arvioinneiksi, joissa tarkastellaan julkistalouden hoidon tilaa tietojen seurannan ja tulosindikaattorien perusteella;

20. panee kuitenkin merkille, että tilintarkastustuomioistuin huomauttaa jälleen kerran, että lisävarojen vapauttamisen kriteerit perustuvat suurelta osin makrotaloudellisiin indikaattoreihin, joiden avulla saadaan ainoastaan osa julkistalouden hoitoa koskevista tiedoista; palauttaa mieleen vuotta 2002 koskevassa vastuuvapausmietinnössä esitetyn pyynnön arvioida, missä määrin kaikki kolme Cotonoun sopimuksen ([1]) 61 artiklan 2 kohdassa määrättyä edellytystä ovat täyttyneet; on tilintarkastustuomioistuimen kanssa samaa mieltä siitä, että arvioiden olisi oltava vakioidut kunkin kriteerin osalta;

([1]) Suoraa talousarviotukea myönnetään makrotaloudellisiin tai alakohtaisiin uudistuksiin edellyttäen, että:
a) julkisten menojen hoito on riittävän avointa, vastuullista ja tehokasta;
b) on olemassa maan itsensä laatimat ja sen tärkeimpien rahoittajien hyväksymät, tarkoin määritellyt makrotaloudelliset tai alakohtaiset politiikat; ja
c) julkisissa hankinnoissa noudatetaan avoimuutta.

21. panee merkille, että myös muut rahoittajat aikovat lisätä talousarviotukea ja että komissio pyrkii kehittämään julkistalouden hoidon tulosindikaattoreita yhdessä muiden rahoittajien, erityisesti Maailmanpankin kanssa; panee merkille tiedot, jotka komissio on antanut vastauksena vuotta 2002 koskeneessa vastuuvapausmietinnössä esitettyyn pyyntöön antaa selvitys siitä, missä vaiheessa julkisia menoja ja taloudellista vastuuta koskevassa ohjelmassa ollaan julkistalouden hoidon tulosindikaattorien valmistelussa; huomauttaa komission todenneen, että kokeiluluonteisesta analyysistä sovittiin alkuvuodesta 2004, että välineen testauksen oli määrä alkaa vuoden 2004 loppuun mennessä ja että analyysin loppuun saattamisesta on määrä tehdä päätös kesäkuuhun 2005 mennessä; pyytää saada uusia tietoja ohjelman toiminnasta 1. syyskuuta 2005 mennessä;

Ylimmät tarkastuselimet

22. muistuttaa, että parlamentti, neuvosto ja tilintarkastustuomioistuin pitävät erittäin tärkeänä AKT-valtioiden ylimpien tarkastuselinten osallistumista EKR:jen valvontaan ([1]);

23. panee merkille komission varainhallintoa koskevassa selvityksessä antamat tiedot varoista, jotka on käytetty ylimpiä tarkastuselimiä koskeviin hankkeisiin varainhoitovuonna 2003, kuten parlamentti pyysi vuotta 2002 koskevassa vastuuvapausmietinnössään,

24. panee merkille, että komissio pohtii erilaisia järjestelyjä ylimpien tarkastuselinten aseman tukemiseksi ja edistämiseksi AKT-valtioissa; pyytää arvioimaan eri vaihtoehtoja hyvissä ajoin seuraavaa vastuuvapausmenettelyä varten;

Sisällyttäminen talousarvioon

25. katsoo, että EKR:jen sisällyttäminen talousarvioon poistaisi monia hankaluuksia, joita peräkkäisten EKR:jen täytäntöönpanoon on liittynyt, vauhdittaisi maksutahtia ja poistaisi nykyisen demokratiavajeen; katsoo, että asiaa olisi käsiteltävä keskusteltaessa uusista rahoitusnäkymistä;

Tukiohjelmien hallinnon hajauttaminen

26. antaa tukensa sille, että komissio siirtää varojen hallintoa ja päätösvaltaa komission lähetystöille; odottaa tämän uuden organisaatiorakenteen johtavan siihen, että sitoumusten ja maksujen toteuttamisaste paranee verrattuna komission vuonna 2003 saavuttamaan toteuttamisasteeseen;

27. ymmärtää kuitenkin, että uusi rakenne pitää sisällään sekä etuja että riskejä; pitää hyödyllisenä komission henkilöstön työasiakirjaa "Outline of Risks Linked to External Assistance";

28. panee merkille komission kertomuksen arviointi- ja hajauttamisprosessista ([2]); on tietoinen siitä, että hajauttamisprosessi saadaan pian päätökseen; haluaa vahvistuksen sille, että varojen hallinnon ja päätösvallan hajauttamista lähetystöihin valvotaan asianmukaisesti; pyytää esittämään ennen seuraavaa vastuuvapausmenettelyä hajauttamisprosessista kertomuksen, jossa esitetään tavoitellut hyödyt ja sovellettavat mitattavissa olevat indikaattorit sekä todetaan siihen mennessä saavutetut hyödyt, ilmoitetaan lähetystöjen käyttämät valvontarakenteet ja todetaan, mihin vaiheeseen on päästy sisäisen valvonnan standardien täytäntöönpanossa;

29. panee merkille, että komissiolla on mielestään varojen hallintoon liittyen riittävän paljon ja riittävän pätevää ja koulutettua henkilökuntaa lähetystöissä; huomauttaa kuitenkin, että komissio sijoittuu häntäpäähän, kun verrataan 10 miljoonan euron hallinnoinnista vastaavan henkilöstön määrää muihin tärkeimpiin rahoittajiin;

30. panee merkille riskit, joita liittyy hallinnon hajauttamiseen komission lähetystöille AKT-valtioissa, kuten vaikeudet löytää sopivaa henkilökuntaa ja hankaluudet, jotka liittyvät siihen, että komission lähetystöt saattavat tulkita sääntöjä epäjohdonmukaisesti; korostaa, että sääntöjä on kehitettävä ja että on löydettävä tasapaino sen välillä, miten yhtäältä tehostetaan valvontajärjestelmiä ja taataan riittävä raportointi ja toisaalta varmistetaan tehokas ja ripeä päätöksenteko, joka edellyttää hankkeita koskevien tärkeimpien päätösten tekemistä lähetystöissä;

([1]) Ks. Euroopan parlamentin päätöslauselma (21–24 kohta), joka sisältää huomautukset päätökseen vastuuvapauden myöntämisestä komissiolle kuudennen, seitsemännen ja kahdeksannen Euroopan kehitysrahaston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2002 (EUVL L 330, 4.11.2004, s. 128).

([2]) SEC(2004) 0561, 6.5.2004.

Stabex-varat

31. panee merkille, että komissio aloitti vuonna 2003 Stabex-varojen inventaarion, joka osoitti, että noin 700 miljoonaa euroa on edelleen käyttämättä edunsaajamaiden paikallisilla tileillä; huomauttaa, että vaikka näillä tileillä olevat varat on siirretty edunsaajamaille ja ne on muodollisesti poistettu EKR:jen tileiltä, komissio on edelleen osavastuussa näistä varoista ja sillä on vastuu valvoa, että ne käytetään asianmukaisesti; panee merkille tilintarkastustuomioistuimen huomautuksen, että asianmukaisen seurannan puutteen vuoksi komissio ei pysty tarkastamaan varojen käyttöä; panee merkille, että komissio aikoo ottaa käyttöön tarkemmat seurantamenettelyt vuoden 2004 loppuun mennessä ja saada ne täysin käyttövalmiiksi vuonna 2005; kehottaa komissiota tekemään edunsaajamaiden kanssa työtä parantaakseen seurantaa ja varmistaakseen, että käyttämättä olevat varat sidotaan mahdollisimman nopeasti;

Arviointi

32. pitää myönteisinä komission sisäisen valvonnan alalla tekemiä ponnisteluja, joiden ansiosta se pystyy täyttämään suurimman osan standardeista; on kuitenkin huolestunut siitä, ettei komissio ole pystynyt täyttämään arviointia koskevaa sisäisen valvonnan standardia nro 23, koska sen kapasiteetti on ollut rajallinen; pyytää komissiota ilmoittamaan, miten se aikoo varmistaa, että arviointi ja sen seuranta toteutetaan asianmukaisesti, ja kertomaan, milloin se luulee pystyvänsä täyttämään standardin;

Määräajat

33. kehottaa komissiota tekemään – ja neuvostoa hyväksymään – seuraavan muutosehdotuksen varainhoitoasetuksen 119 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen virkkeeseen:

”Kun komissio hallinnoi EKR:n varoja 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti, Euroopan parlamentti myöntää ennen vuoden n +2 kesäkuun 30 päivää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta komissiolle vastuuvapauden EKR:n varoilla järjestetyn rahoituksen toteuttamisesta varainhoitovuonna n.”.